

reformer i den tidligere Østblok, og det fører mig så også til en skeptisk bemærkning til udviklingsministerens tale.

Udviklingsministeren nævnte behovet for at arbejde for, at udviklingsbankerne tager kønsaspektet alvorligt, og jeg kan forstå, at dette skal ske gennem oprettelse af særlige puljer til formålet. På det punkt glæder Enhedslisten sig til den dag, hvor vi for alvor kan begynde at diskutere, hvordan bl.a. Verdensbankens og IMF's generelle økonomiske reformer virker på forholdet mellem kønnene. Vi mener ikke, at det er alt for positivt.

På det nationale plan er der også en del at udrette. Vi skal ikke behandle denne her debat, som om det kun er den store verden, der har problemer med ligestilling, for trods årtiers debat, og vi har jo virkelig haft debat i årtier om det her emne, har vi problemer med ligelønnen, vi har problemer med vold mod kvinder, og så er der jo store problemer med integrationen af kvinder fra etniske minoriteter, hvor der er langt igen, før vi har en uddannelses- og beskæftigelsespolitik, som fremmer integrationen effektivt.

Vi er generelt positive over for det forslag, der er lagt på bordet. Vi mener, at det rummer en række skridt i den rigtige retning, at der er noget at gå videre med såvel internationalt som nationalt, og derfor kan vi støtte det.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører, fru Tove Videbæk, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre følgende:

Kvinderådet har i forbindelse med denne forespørgsel udtalt:

»Beijing + 5 blev ikke det skridt fremad, som mange havde håbet. Slutdokumentet blev ikke tilstrækkelig forpligtende, og der mangler tidsfastsatte målsætninger. Vi vil derfor opfordre til, at den danske regering i det videre arbejde aktivt arbejder for, at der kommer tidsfastsatte og konkrete mål ind i FN-dokumenterne fremover.« Det er vi helt enige med Kvinderådet i.

Af de områder, som er nævnt i det vedtagne papir fra New York 2000 og også i forslaget til vedtagelse i forbindelse med forespørgsel nr. F 65, vil jeg kommentere et par enkeltområder:

Først afsnittet om »at fremme respekten for kvinders ret til alle universelle menneskerettigheder, et liv uden vold, lemlestelser og seksuelt misbrug og meget aktivt bekæmpe handel med kvinder og børn.«

FN's generalsekretær, Kofi Annan, sagde i sin åbningstale ved Beijing + 5 i New York, at handel med kvinder og børn er et af vor tids alvorligste problemer.

Den danske ligestillingsminister på det tidspunkt, fru Jytte Andersen, sagde, at fremskridt er påtrængende nødvendigt i kampen mod handel med kvinder og børn, at langsigtet planlægning er nødvendig for at bekæmpe trafficking, og at internationalt samarbejde er en nødvendighed for at afsløre og straffe bagmændene og beskytte ofrene.

FN's verdenskonference Beijing + 5 sluttede med flere anbefalinger til medlemslandene vedrørende handel med kvinder. Jeg nævner blot en enkelt af dem: Man anbefaler medlemslandene at udforme, håndhæve og styrke effektive metoder til at bekæmpe og afskaffe alle former for handel med kvinder og piger med en vidtspændende antitrafickingstrategi bestående af bl.a. lovmæssige foranstaltninger, forebyggelseskampanjer, udveksling af information, hjælp til beskyttelse og reintegration af ofrene samt retsforfølgelse af bagmændene, herunder også mellem-mændene.

Langt om længe er der også i Danmark kommet fokus på problemet handel med kvinder. Alligevel påstod dansk politi så sent som sidste år, at handel med kvinder til prostitution ikke fandtes i Danmark. Dog udtaler Dorit Otzen, leder af Reden og forkvinde for en international forening vedrørende denne sag, at antallet af udenlandske prostituerede i Danmark er steget med 100 pct. over de sidste 10 år, men det eneste tilbud, man i Danmark fortsat kan give de handlede kvinder, er en enkeltbillet ud af landet inden for 24 timer.

Når en prostitueret overskrider landegrænser, er prostitution sjældent en individuel handling, men ofte en del af et velorganiseret, internationalt handelsnetværk. Kvinderne, der opholder sig mere eller mindre illegalt i vore lande, er derfor uendelig sårbare. Vi har allerede set endog meget grov kriminalitet begået af udlændinge i kampen om pengene på prostitutionsmarkedet. Handel med kvinder er blevet en kæmpeindustri, hvor der tjenes lette penge, og kvinder er lettere at få med gennem tolden end narkotika.

Ngo'er over hele verden har spillet og spiller en central rolle i arbejdet og kampen imod traffickingen. Og det er også ngo'erne, der peges på som nødvendige nationale og internationale samarbejdspartnere. Men ngo'erne gør det ikke alene. Danmark er et tydeligt eksempel på, at